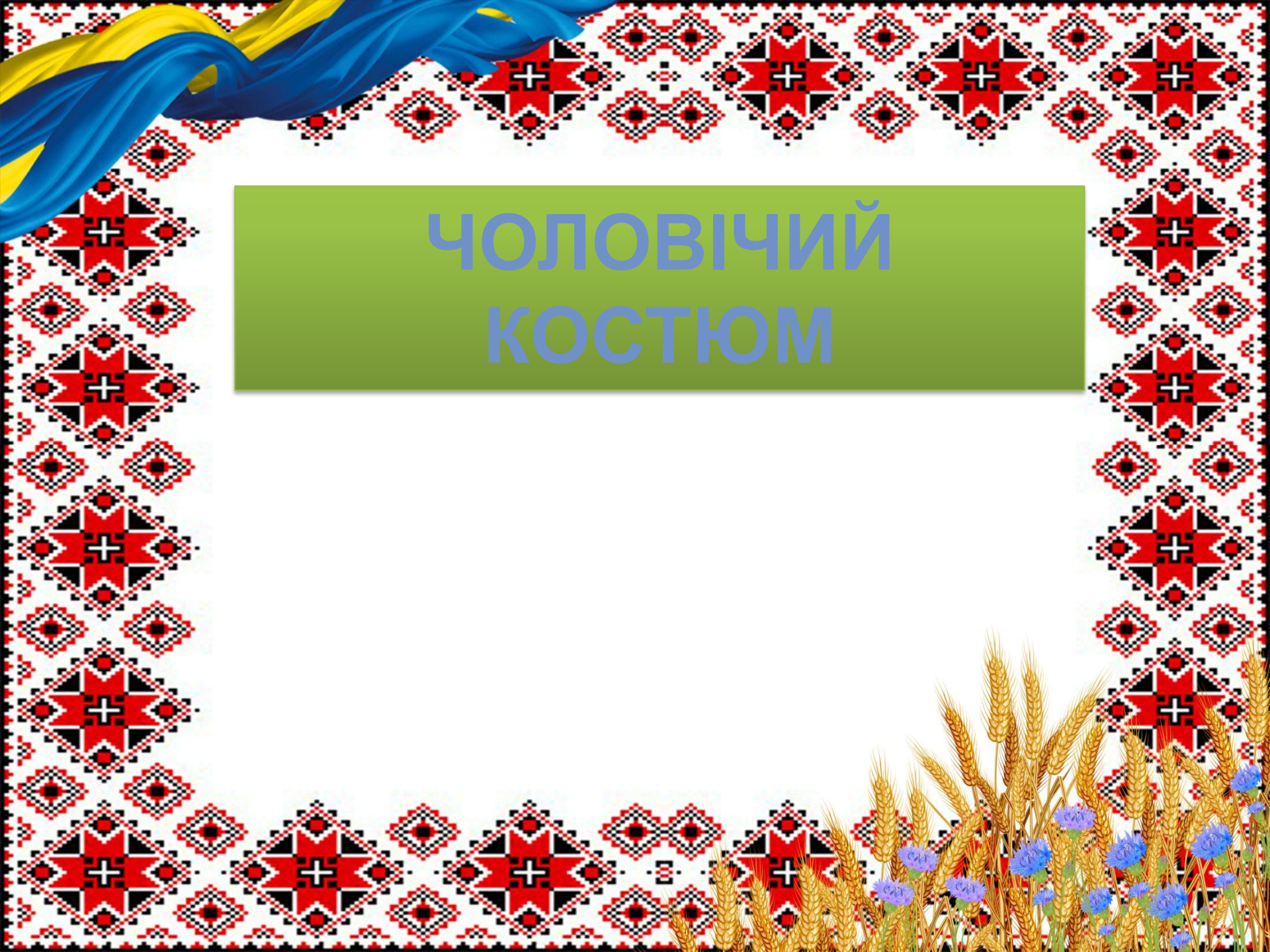

ЧОЛОВІЧИЙ КОСТЮМ

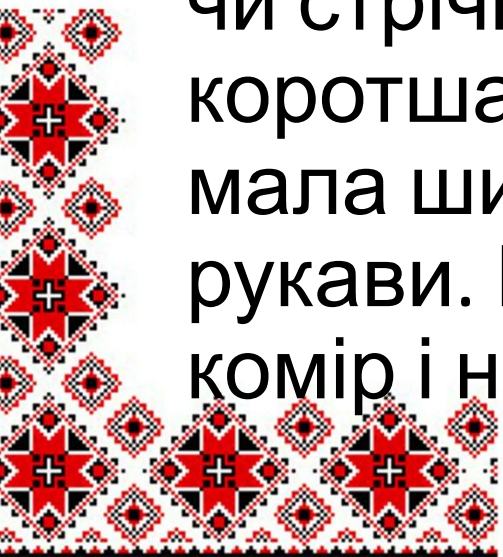

- Мама вишила мені
- Квітами сорочку.
- Квіти гарні, весняні:
- -На, вдягай, синочку.
-
- В нитці – сонце золоте
- Пелюстки багряні.
- Ласка мамина цвіте
- В тому вишиванні.
-
- Вишиваночку візьму,
- Швидко одягнуся.
- Підійду і обійму
- Я свою матусю.
-

- Головним елементом, як і жіночого вбрання, була вишита сорочка.
- На заході вона доходила майже до колін і носилася поверх штанів.
- Виріз горловини зав'язували на шнурок чи стрічку. На сході сорочка була коротша, забиралася у шаровари. Вона мала широкі, зібрані на манжетах рукави. Вишитими найчастіше були комір і нагруддя.

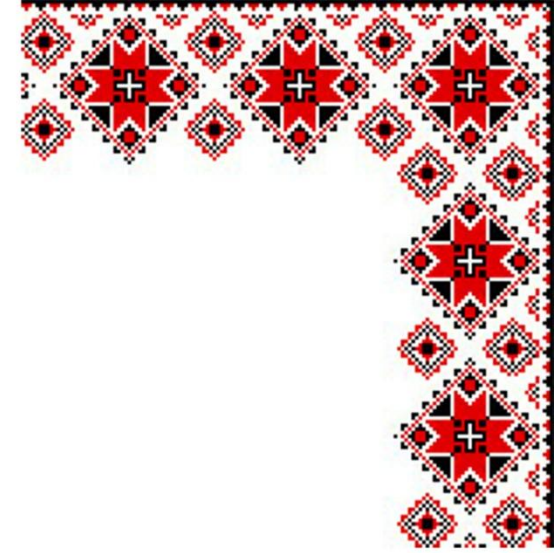

- Чоловічий поясний одяг найдавніших часів – це – гачі – вузькі сукняні штани. Вони шилися із білого або сірого полотна. Нижня частина їх обтягувала ногу, а верхня – кріпилася на талії за допомогою шворки. Гачі носили чоловіки Західної України.
- А чоловіки Східної та Центральної України носили шаровари – дуже широкі штани, що їх переважно заправляли у халяви. Вважається, що їх привезли до України козаки зі східних походів.

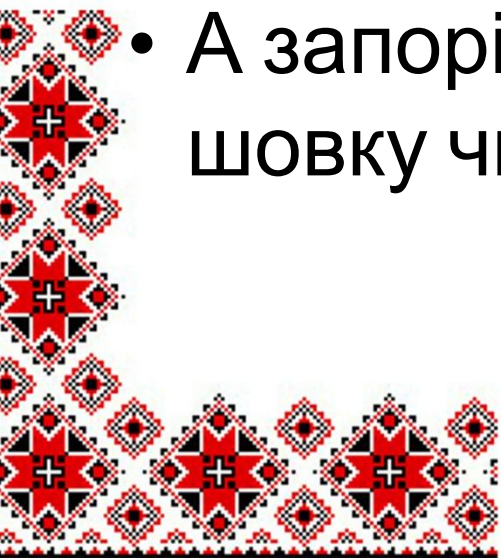

SHAROVAR

- Поверх сорочки чоловіки Карпат та Прикарпаття носили кептар – хутряну безрукавку, яка завжди була оздоблена вишивкою, аплікацією зі шкіри, китицями та смужками.
- А запорізькі козаки носили жупан із шовку чи парчі яскравих кольорів.

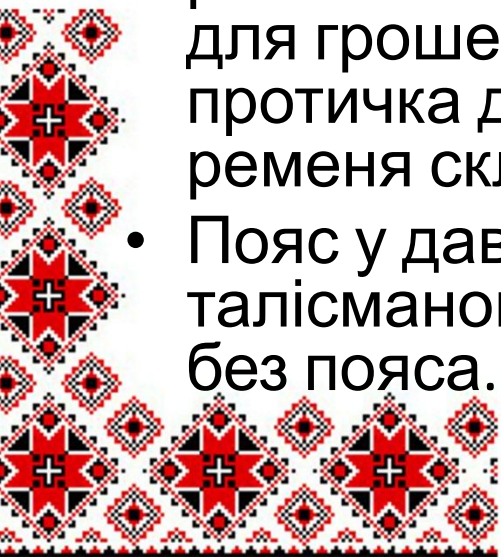

- Український чоловічий одяг зверху оперізується поясом.
- Пояси були різнокольорові (червоні, сині чи зелені) з шовкової, бавовняної чи вовняної тканини. Кінці пояса завжди прикрашали китицями чи бахромою.
- Чоловіки Карпат носили шкіряні пояси – череси.
- Черес – був зшитий уздовж із двох складених разом ременів таким чином, що мав усередині порожнину для грошей. До ременів кріпилися: кресало, протичка для люльки, підвішували до великого ременя складний ніж, металевий топірець.
- Пояс у давнину також служив оберегом, своєрідним талісманом. Вважалось непорядним вийти на люди без пояса.

• На голови чоловіки одягали шапки з овчини або іншого хутра. В Україні існувало вірування, що ходити під відкритим небом з непокритою головою – гріх для чесного чоловіка. В народі з'явилося прислів'я « Без шапки, мов злодій ходить». Ходити з непокритою головою дозволялося лише на похоронах та біля церкви.

- Переступаючи поріг хати, треба було скинути шапку.
- Чоловіки Західної України носили капелюх – головний убір з товстої, м'якої тканини, прикрашений кольоровою стрічкою, пером півня, тощо.

- Грають бджоли і джмелі
- В квітах на осонні,
- Ходить в жовтому брилі
- По горах сонях.

- У літню спеку носили солом'яні брилі. Їх плели переважно пастухи під час випасу худоби в полі.

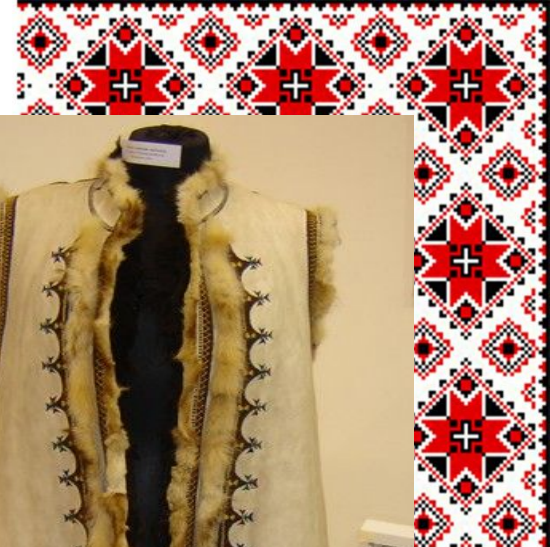

- Верхній одяг був такий, як і у жінок.
- Свити і кожухи – шили з чорного чи коричневого сукна, а в давніші часи з білого. Їх оздоблювали вишивкою, чи аплікацією.
- Поли й поділ обшивалися хутром, на комір бралосся кращої якості.

- Чоловіче взуття було таким.
- Бідніше селянство одягало на ноги постולי – стягнуті шматки сиром'ятної шкіри, а на Полтавщині плетені з лика – личаки. Заможніші носили чоботи – чорні юхтові, або хромові з високими м'якими халявами.
- Серед лісу, серед гаю
- У неділешній обід
- Заснув мужик у чоботях,
- Прокинувся без чобіт.
- Про чоботи існує також прислів'я: « У ледачого хазяїна і чоботи з ніг украдуть».

